

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΒ

5129

02 ΜΑΙ. 2011

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους Υπουργούς

- Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας
- Οικονομικών

Θέμα: Το ανίσχυρο κράτος και οι αδιάφορες τράπεζες.

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Πελοπόννησος» (14/01/2011), που αναφέρεται στις επιπτώσεις που υπάρχουν από την ύφεση στην οποία βυθίζεται η χώρα.

Αρ. Πρωτ.

Πάτρα...

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

ΑΠΟΨΗ

Το ανίσχυρο Κράτος και οι αδιάφορες τράπεζες

Η ύφεση στην οποία βυθίζεται η χώρα αναμένεται να διαρκέσει ίσως και πέραν των δύο ετών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα μεγέθη της πραγματικής οικονομίας.

Πρώτα θύματα αυτής της κατάστασης που διαμορφώνεται και θα κορυφωθεί τους επόμενους μήνες, είναι οι επιχειρήσεις ανεξαρτήτως κλάδου και μεγέθους. Συνεπακόλουθο της πτώσης τζίρων και κερδών θα είναι η μείωση της απασχόλησης, κάτι που θα αποτελέσει και το μεγαλύτερο πρόβλημα σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο.

Η αύξηση της ανεργίας λόγω της αδυναμίας των επιχειρήσεων να διατηρήσουν τις υφιστάμενες θέσεις εργασίας, θα ναρκοθετήσει τις ίδιες τις ανθρώπινες σχέσεις και δυναμικά θα δημιουργήσει συνθήκες ακόμη και ανθρωποφαγίας μεταξύ συναδέλφων και κοινωνικών εταίρων.

Το δυσμενές σενάριο δεν φαντάζει απίθανο, αντιθέτως δε όλα τα στοιχεία που υπάρ-

χουν, δείχνουν πως οδηγούμαστε αναπόδραστα σε αυτή την προοπτική.

Σε αυτό, ακριβώς τον κίνδυνο όλοι μπορούν να αντιδράσουν σέκονται απαθείς κατά μία εκδοχή ή στοχευμένα αδιάφοροι κατά μία άλλη.

Η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει την κατάσταση με όρους μακροοικονομίας και προσπαθεί να τακτοποιήσει τα δημόσια οικονομικά, αδυνατώντας να απαντήσει αναλόγως και στα ζητήματα που ανακύπτουν στην πραγματική οικονομία.

Θα μπορούσε ενδεχομένως να το πράξει εάν διέθετε σαφή πολιτική αρωγής έναντι των κινδύνων που απειλούν τους πολίτες. Τέτοιο όμως πλαίσιο που να απαντά ουσιαστικά στις αγωνίες της κοινωνίας δεν διαθέτει αλλά ούτε και μπορεί χρηματοοικονομικά να το υποστηρίξει.

Ενας άλλος παράγοντας, το τραπεζικό σύστημα, που θα μπορούσε μέσω συγκεκριμέ-

νων ενεργειών να αποβέσει τις κοινωνικές συνέπειες της κρίσης, αφενός δεν το έχει στην φιλοσοφία του, αφετέρου είναι αμβόβολο αν στο σύνολό του διαθέτει την επάρκεια για να το πράξει.

Ωστόσο, το Κράτος εάν είχε την πολιτική βούληση αλλά και το σχεδιασμό, θα ήταν σε θέση να πιέσει το τραπεζικό σύστημα να αναχρηματοδοτήσει και επί της ουσίας να επανεκκινήσει την πραγματική οικονομία.

Τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα έχουν στο πρόσφατο παρελθόν στηριχθεί από τις κρατικές εγγυήσεις όπως επίσης και από τις πολιτικές αποφάσεις που έχουν ληφθεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ακόμη και τώρα που έχει πέσει στο τραπεζικό η ιδέα για την έκδοση του ευρωομολόγου, εάν αυτή καταστεί εφικτή, προσφέρεται μια ακόμη στήριξη στο εγχώριο τραπεζικό σύστημα.

Εν τούτοις, οι διοικήσεις των τραπεζών, τραπεζικών και κρατικών ενώ διασφαλίζουν τα κεφάλαιά τους στο βαθμό που αυτό είναι ε-

φικτό, αποφεύγουν συστηματικά να τροφοδοτήσουν την αγορά, οδηγώντας τη σε μια καταστροφή προθανάτια κατάσταση.

Οι λόγοι που οι τράπεζες αποφεύγουν την ρευστοποίηση μέρους του κεφαλαίου τους (και των κρατικών εγγυήσεων που έχουν λάβει) προς την κοινότητα του επιχειρείν, είναι ότι ο μεσοπρόθεσμος σχεδιασμός τους στοχεύει στην ισχυροποίηση τους κατά την περίοδο που η κρίση θα πλησιάζει στο τέλος της. Διαθέτοντας τότε ικανά κεφάλαια, θα αποκτήσουν ισχυρότερη παρέμβαση σε έναν κόσμο ανίσχυρων. Και τότε από δεσπόζουσα θέση, θα μπορούν να επιβάλουν κανόνες, να θέσουν όρια και να χειραγωγήσουν εξελίξεις.

Ακολουθώντας την τακτική της αρκούδας πέφτουν σε χειμερία νάρκη εξασφαλίζοντας την επιβίωσή τους και όταν οι οικονομικές συνθήκες το επιτρέψουν, θα εξέλθουν της σπηλιάς και ως κυρίαρχοι θηρευτές θα απολαύσουν τις ευκαιρίες που θα τους παρέχει η εποχή. Και όσο για τα θύματα; Ε, αυτός είναι ο ρόλος τους. Να γίνονται τροφή την κατάληψη στιγμή...

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΟΡΤΕΣΗ